

In de rubriek ‘gewoon een leuke les’ is er plaats voor die briljante pareltjes die iedere docent wel eens (mee)maakt. Deze keer een idee voor een werkvorm, hier geïllustreerd met een vwo-inhoud, maar natuurlijk veel breder inzetbaar. Het idee is afkomstig van **Karin Traast-de Boer**.

‘Gewoon een leuke les’

Inleiding

Als onderdeel van de lessenseries die ik voor de TULO Delft heb gemaakt, moest ik onder andere variatie laten zien in werkvormen. Groepswerk is een werkvorm die ik al tijdens mijn studie graag meer toe wilde passen, maar ook bij het observeren van andere docenten zag ik waar ik zelf tegen aan liep: hoe zorg je ervoor dat iedereen goed meedoet in plaats van alleen de groep die altijd al actief is? Een collega aardrijkskunde gaf me het bruikbare advies om ervoor te zorgen dat de leerlingen op een bepaalde manier afhankelijk zijn van elkaar, zodat ze worden gedwongen samen te werken. Zo kwam ik op het idee van de A3-vellen.

De bedoeling was dat de leerlingen in groepjes van drie gingen zitten en de volgende opgaven op een A3-vel (zie hieronder) exact (dus zónder gr) gingen oplossen in drie stappen. Stap 1 is het vinden van de primitieve, stap 2 het invullen van de grenzen en stap 3 het geven/vereenvoudigen van het eindantwoord. Na elke stap werd het blad gedraaid, zodat een leerling de volgende stap uit moest voeren met wat de vorige leerling had bereikt. Het mooie vond ik dat de leerlingen automatisch elkaars werk gingen controleren, verbeteren en uitleggen aan elkaar. De leerlingen die klaar waren, wilden natuurlijk het vel draaien en om niet te hoeven wachten, gingen ze elkaar helpen.

Voor ik het doorhad, vroegen de leerlingen of ze het volgende vel mochten hebben. Daar had ik een opgave tussen gezet die iets lastiger was voor ze. Tijdens het rondlopen zei

een leerling dat we toch geen omgekeerde productregel hadden geleerd voor het vinden van de primitieve, maar voor ik antwoord kon geven, zag één van het groepje al waarom ik deze opgave er tussen had gezet.

Deze werkvorm heeft ervoor gezorgd dat alle leerlingen actief meededen, dat ze elkaar gingen helpen en ik eigenlijk alleen maar antwoorden hoefde te controleren (‘Mevrouw, klopt dit antwoord?’). Voor de leerlingen en voor mezelf was het een nuttige afwisseling, waarop vele varianten mogelijk zijn.

*Karin Traast-de Boer
Marnix Gymnasium, Rotterdam*